

વામ સુદય જોઈ

(અશ્વિન વામનની)

મથક ૨૦૨૦

ॐ नमः श्रीमहादेव उवाच ॥ अत्र ते कथयिष्या
मिरहस्पमापि दुर्लभं ॥ सीताराममदुत्सूनुसं
वाहं मोक्षसाधनं ॥ १ ॥ पुरारामायणे रामो राव
णं देवकं टंकं ॥ हत्वारणे रणश्लाघ्यं सपुत्रव
त्नवाहनं ॥ २ ॥ सीतया सह सुग्रीवलक्ष्मणाभ्यां
समान्वितः ॥ अयोध्यामगमद्रामो हनुमत्प्रमु १

दैवैर्वज्रतः॥३॥ अभिषिक्तः परिव्रजो वासिष्ठाद्यै
र्महात्मभिः॥ सिंहो सने समासीनः कोटि सूर्य
समप्रभः॥४॥ दृष्टुं तदा हनुमंतं प्राञ्जलिं पुरतः
स्थितं कृतकार्यं निराकांक्षं चानापेक्षं महाम
तिं॥ पा रामः सीतामुवाचे दंब्रूहितत्वं हनुमते
निः कल्मषो पञ्चानस्य पात्रेनो नित्य भक्तिमा

२ नाशतयेयं जानकी प्राह तत्त्वं रामस्य निश्चितं
हनुमते प्रपन्नाय सीता लोका विमोहनी ॥ ५ ॥
सीतोवाचा रामं विद्विषं व्रत्स सच्चिदानंदम
दृयां सर्वोपाधिविनिर्मुक्तं सत्तामात्रमणोव
रोऽयं श्रानंदं निर्मलं शान्तं निर्विकारं निरंज
नं सर्वव्यापिनमात्मानं स्वप्रकाशमकल

षोडशोऽसौ विद्वि मूलप्रकृतिं सर्गास्थित्यंतका विष्णो
 तस्य सान्निध्यमात्रेण सृजामीदमंतद्रिता ॥ १०
 तत्स्रानि ध्यात्वा स पासुषं तस्मिन्नारोप्यते बुधैः
 श्रयो ध्यानगरे जन्मरघुवंशेति निर्मले ॥ ११
 विश्वामित्रसहायत्वं मखसंरक्षणं ततः ॥ अहं
 त्वा शायशमनं चापभंगो महेशीतुः ॥ १२ ॥

३
त्पाणिग्रहणं पश्चाद्गार्ग्यवस्वमदक्षयः। अथो
ध्यानगारेवासोमयाष्टादशवार्षिकः। १३। हेड
कारण्यगमनं विराधवधएवच। मायामरीचह
ननं मायासीताहनिस्तथा। १४। जटायुषोमो
हला मः। कवेधस्यतथैवच। शवर्षाः पूज
नं पश्चात्सुग्रीवेत्तासमागमः। १५। वालि

नश्रवधः पश्चात्सीतान्वेषणमेव च। सेतुवं
धश्चात्सीतो जलधौलंकायाश्च निरोधने १६
रावणस्पवधोपुष्टे सपुत्रस्पदुरात्मनः। विभी
षणे राजपदानं पुंषकेन मया सह। १७ अयो-
ध्यागमने पश्चाद्राज्ये रामाभिषेचनं। एवमा-
हीनिकसीणि मयैव वरिता न्यपि। १८ आरो-

परब्रह्मणि पूर्णे च कांते राजीवलोचने १५

४ पयंति रामोऽस्मिन्निर्विकारोऽविलात्मनि ॥ रामो
न गच्छति नातिष्ठति नानुशोचत्यनुकांक्षते त्यज
ति नैव करोति किंचित् ॥ १५ ॥ आनंदमूर्तिर
चलाऽपरिणामदीनो मायागुणाननुगतो हित
या विभाति ॥ २० ॥ श्रीमहादेव उवाच ॥ ततो रा
मः स्वयंप्राह हनुमंतमुपस्थितं ॥ शृणु तत्त्वं ४

प्रवक्ष्यामि ह्यात्मा तात्मा परात्मनां २१ आका
शस्य यथा भेदस्त्रिविधो दृश्यते महाना जला
शये महाकाशस्तदवच्छिन्न एव हि २२ प्रतिवि
वारूप्यमपरं दृश्यते त्रिविधं नभः १ बुद्ध्यवच्छिन्न
चैतन्यमेकं पूर्णं तथा परं २३ आभासस्त्वप
रं विंशतिभूतमेवं त्रिधा विंशतिः ॥ सा भासबुद्धेः क

५ तत्त्वमविच्छिन्नेविकादिणि २४ साक्षिण्यारोप
तेभ्योत्पाजीवत्वंवतथावुधैः ॥ आभासस्तुमेषा
बुद्धिरविद्याकार्यमुच्यते २५ अवच्छिन्नं तु तद्
ह्यविच्छेदस्तुविकल्पितः ॥ अवच्छिन्नं तु पूर्णं न
एकत्वं प्रतिपद्यते २६ तत्त्वमस्यादिवाक्यैश्च
साभासस्याहमस्तथा ॥ एकज्ञानं यदोत्पन्नं ५

महाबाकेनवात्मनोः॥२७॥तदाविद्यास्वकार्यै
श्रनश्पत्तेवनसंशयः॥एतद्विज्ञायमद्रक्तोम
द्रावापोपपद्यते॥२८॥मद्रक्तिविमुखानां हि
शास्त्रगतैषुमुह्यतां न ज्ञानं न च मोक्षं स्यात्ते
षां जन्म शतैरपि॥२९॥इदं ह स्पंदं हृदयं ममात्म
नोमयैव साक्षात्कथ्यतंतवानघा मद्रक्तिहीना

६ यशठापनत्वयादातव्यमैर्द्रिपिराज्यतोधिकं
३०॥ श्रीमहादेव उवाच । एतत्तेभिहितं देवि श्री
रामहृदये मया । अतिगुह्यतमं गुह्यं यवित्रं पा
पनाशनं । ३१ साक्षाद्रामेण कथितं सर्ववेदांत
संग्रहं । यः पठेत् स ततं भक्त्या समुक्तो नात्र सं
शयः । ३२ ब्रह्महत्यादिपापानि बहुजन्मा ।

जिता न्यपि न शृपंते वनसंदेहो रामस्य वचन
यथा ॥ ३३ ॥ जातिभ्रष्टोति पापी परधनपरदारे
षु नित्योद्यतो वा । स्तेयी ब्रह्मघ्नमातापितृव
धनिरतो योगी बंदापकारी ॥ ३४ ॥ यः संपू
ज्याभिरामं पठति वह्दयं रामचंद्रस्य भक्त्या
योगैर्द्रव्यलभ्यं पदमभिलभते सर्वदेवैः स पूज्यः

७ ॐ इति श्रीब्रह्मांडपुराणे उत्तरकांड अध्या
त्मरामायणे उमामहे प्रवरसंवा
दे श्रीरामहृदयस्तोत्रं
संपूर्णम्भूषा
त संवत्
१८१५
ॐ

(30)

राम हृदय स्तोत्रम् - सं १९१५

Ramhridaya stotram
Samvat 1915